

Sygn. akt II PK 219/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa S. K.
przeciwko E. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 kwietnia 2015 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 8 kwietnia 2014 r., sygn. akt XXI Pa [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego
strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem zawartym w wyroku z 8 kwietnia 2014 r. odrzucił apelację powódki S. K. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 11 czerwca 2013 r.

Orzeczenie to powódka zaskarżyła skargą kasacyjną z 4 lipca 2014 r. (po dręczeniu jej orzeczenia 15 maja 2014 r.). Zarzuciła naruszenie art. 373 k.p.c. w związku z art. 168 § 1 k.p.c. przez przekroczenie przez Sąd drugiej instancji granic dopuszczalnej kontroli zachowania wymagań formalnych apelacji i podważenie zasadności przywrócenia terminu do wniesienia apelacji pomimo braku oczywistej ku temu podstawy oraz pomimo istnienia wymaganych prawem warunków i

okoliczności uzasadniających pozytywne rozstrzygnięcie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i dlatego podlega odrzuceniu.

Skarżąca nie zauważyła, że odrzucenie apelacji nie należy do postanowień od których można wnieść skargę kasacyjną (art. 398¹ § 1 k.p.c.).

Skarżąca mogła wnieść tylko zażalenie na postanowienie kończące postępowanie w sprawie (art. 394¹ § 2 k.p.c.).

Próba oceny, że skarga stanowi w istocie zażalenie nie prowadzi do jego rozpoznania, gdyż znaczenie ma wówczas krótszy termin (tygodniowy) do wniesienia zażalenia. Termin z art. 394 § 2 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. upłynął, skoro skarżąca podaje, że orzeczenie o odrzuceniu apelacji doręczono jej 15 maja 2014 r., natomiast skarga została sporządzona 4 lipca 2014 r.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w związku z art. 398¹ § 1 k.p.c.).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.